

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 4. An licet Confessario loqui cum ipso Pœnitente de auditis in
Confessione?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

personam & locum nullo modo designando, sicut audientes, ne leviter quidem, suspicari, possint quinam ea commiserint; tamen rectè monent non esse dicendum: *hæc peccata audi- vi in Confessione.* quia audientes præsertim Lai- ci facilè scandalizantur, suspicantes violari Si- gillum; & quandoque periculum est, ne ex imprudentia lædatur Sigillum, & deveniatur in suspicionem personæ. Imò hoc prohibi- tum esse à Conc. Later. c. *omnis.* nisi in necessi- tate petendi Consilii docet Fagnan. quia Con- cilium solùm permittit de peccato audito, abs- que ulla expressione personæ, & cautè consu- lere sub hac conditione, *si prudentiori Consilio indigerit:* ergo extra hanc indigentiam id non licet.

Not. 2. Quamvis liceat Confessario loqui de rebus, quas aliunde novit: quia nihil cadit sub Sigillum, nisi quod cognitum est ex Sacra- mentali Confessione, & ut ex ea cognitum si- ve immediatè sive mediatè; violat tamen Si- gillum, si aliquid amplius vel certius affirmet quàm extra Confessionem novit.

Not. 3. In Consilio captando omittendæ sunt circumstantiæ loci, temporis, & aliæ in- utiles, ne facilè innotescat Pœnitens. Quid si sine periculo revelationis consilium peti ne- queat; tunc non licet illud petere sine venia expressa Pœnitentis.

Q. 4. *An licet Confessario loqui cum ipso Pœni- tente de auditis in Confessione?*

Resp.

Resp. Non licet extra Confessionem absque ejus expressa licentia, quam Pœnitens tenetur dare, cum id necesse est ad supplendum aliquem defectum, vel errorem dedocendum. Ita S. Carolus in Instruct. Confessor. quia alia hoc molestam & odiosam redderet Confessionem: nam pudorem injicit, & exprobrationem quamdam continere solet. At id omne, quod Confessionem odiosam ac molestam reddere potest, est graviter à Christo prohibitum.

Hanc licentiam censerì dari à Pœnitente docet Delugo, quando ipse interrogat, vel loquitur cum Confessario, de aliquo quod dixit in Confessione. Imò si statim post impostam satisfactionem ac datam absolutionem Confessor judicet aliquid addendum circa dicta in Confessione, potest id facere quando Pœnitens est in Confessionario: quia id spectat ad complementum Judicii Sacramentalis, quod adhuc censetur durare, & cujus actus sunt absolvere, punire, consulere, monere, corrigere, ligare & similia. Et quia moraliter non censetur extra Confessionem quod in continenti dicitur in Confessionario. Item potest in sequentibus Confessionibus Pœnitentem admonere de defectu aliquo in prioribus admisso, de negligentia se emendandi, de frequentia relapsuum, &c. & uti notitiâ, per priores Confessiones partâ ad specialia monita ac fortiora remedia suggerenda: quia loquitur in eodem foro Sacramentali, in quo Sa-
cerdos

verdos ad bene curandum Pœnitentem debet considerare etiam peccata præterita, quæ indicant passionem vehementem, vel consuetudinem, vel aliquid aliud consideratione dignum, ad melius cognoscendum statum Pœnitentis: idque pertinet ad officium Judicis ac Medici, quod tunc exercet. Et tunc agit ut Dei Vicarius; ac proinde potest uti notitiâ, quam ut talis habet.

Quòd si Pœnitens extra Tribunal facultatem loquendi de re necessaria ad Confessionem pertinente deneget Confessario, juxta multos non licet eum monere: nam tunc Confessor reverâ loqueretur extra Confessionem, cum judicium jam moraliter finitum sit: at est Regula generalis quòd Confessor de Confessione sine licentia Pœnitentis loqui non potest extra Confessionem. Et verò si sigillum non obligaret ad non loquendum cum Pœnitente in eo casu, non esset necessitas petendi licentiam; nam licentia Pœnitentis non requiritur nisi propter Sigillum, quam tamen necessitatem petitionis nemo negat. Quare licentiâ negatâ tacere debet Confessor, & jam satisfecit suo muneri.

Q. 5. An licet extra Confessionem uti notitiâ per Confessionem acquisitâ?

Resp. I. Licet uti cum licentia expressa Pœnitentis sponte ab ipso in ipsius vel alterius utilitatem data: quia ratio Sigilli est ne Confessio reddatur odiosa: at tunc non potest in-